

VYHODNOCENÍ MEZIREZORTNÍHO PŘIPOMÍNKOVÉHO ŘÍZENÍ

k návrhu zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Návrh zákona byl rozeslán do mezirezortního připomínkového řízení dne 15. listopadu 2017 s termínem pro zaslání připomínek do 14. prosince 2017. Celkem bylo k návrhu zákona uplatněno **51 zásadních připomínek, a to 11 připomínkovými místy.**

Zásadní připomínky uplatnily: Ministerstvo financí, Ministerstvo kultury, Ministerstvo obrany, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Český úřad zeměměřický a katastrální, odbor kompatibility Úřadu vlády České republiky, úřad ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu, úřad místopředsedy vlády pro vědu, výzkum a inovace, Akademie věd České republiky, hlavní město Praha a Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých České republiky.

Pouze doporučující připomínky uplatnily: Ministerstvo dopravy, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo zahraničních věcí, Česká národní banka, Český statistický úřad, Národní bezpečnostní úřad, Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Úřad vlády České republiky, Sdružení místních samospráv České republiky a Moravskoslezský kraj.

Žádné připomínky neuplatnily: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo životního prostředí, Bezpečnostní informační služba, Český báňský úřad, Český telekomunikační úřad, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Hospodářská komora České republiky, Kancelář prezidenta republiky, Nejvyšší kontrolní úřad, Nejvyšší státní zastupitelství, Správa státních hmotných rezerv, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, Úřad pro zahraniční styky a informace, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, Úřad průmyslového vlastnictví, Jihočeský kraj, Jihomoravský kraj, Karlovarský kraj, Královéhradecký kraj, Liberecký kraj, Olomoucký kraj, Pardubický kraj, Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Ústecký kraj a Zlínský kraj.

Připomínky v termínu pro sdělení připomínek nezaslaly: Asociace krajů České republiky, Energetický regulační úřad, Grantová agentura České republiky, Kancelář finančního arbitra, Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, Kancelář veřejného ochránce práv, Nejvyšší soud, Nejvyšší správní soud, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, Svaz měst a obcí České republiky, Technologická agentura České republiky, Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, Úřad pro ochranu osobních údajů, Úřad pro technickou

normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, Ústav pro studium totalitních režimů, Ústavní soud, zahraniční výbor Poslanecké sněmovny, zahraniční výbor Senátu a Kraj Vysočina.

Pořadí zásadních připomínek jednotlivých připomínkových míst:

1. **Ministerstvo financí,**
2. **Ministerstvo kultury,**
3. **Ministerstvo obrany,**
4. **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy,**
5. **Český úřad zeměměřický a katastrální,**
6. **Odbor kompatibility Úřadu vlády České republiky,**
7. **Úřad ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu,**
8. **Úřad místopředsedy vlády pro vědu, výzkum a inovace,**
9. **Akademie věd České republiky,**
10. **Hlavní město Praha,**
11. **Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých České republiky.**

Připomínkové místo	Zásadní připomínka	Vypořádání připomínky
<p>1. Ministerstvo financí</p>	<p>1.1 <u>K personálním dopadům</u></p> <p>Materiál je předkládán ve třech variantách, přičemž třetí (preferovaná) varianta počítá s náklady na vznik 2 služebních míst ve 14. PT v ústředním orgánu Ministerstva vnitra, což představuje částku 1 545 156 Kč ročně. Uvedené personální posílení je údajně nutné zejména z důvodu vzniku agendy v kontrolní oblasti (monitoring) a sledování přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací.</p> <p>Zásadně nesouhlasíme s tím, aby uvedené personální posílení Ministerstva vnitra o 2 místa včetně platových a souvisejících prostředků bylo realizováno nad rámec stávajících limitů počtu míst a prostředků na platy v kapitole Ministerstvo vnitra.</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>Ministerstvo vnitra dlouhodobě disponuje volnými personálními kapacitami. Aktuální počet neobsazených služebních míst státních zaměstnanců u ústředního orgánu Ministerstva vnitra činí za období leden až září 2017 celkem 449 přepočtených míst, tj. 17,56 %. V této situaci pokládáme za krajně nevhodné žádat další tabulková místa. Dále poukazujeme na nadsazený navržený plat přesahující 47 tis. Kč, přičemž průměrný plat pro rok 2018 je pro státní zaměstnance ústředního orgánu Ministerstva vnitra rozpočtován ve výši 39 030 Kč.</p> <p>Požadujeme materiál upravit a ve všech relevantních částech jej doplnit o výslovnou deklaraci, že veškeré personální dopady plynoucí z přijetí předmětné legislativy budou trvale zabezpečeny v rámci dosavadního limitu počtu míst a objemu prostředků na platy kapitoly Ministerstvo vnitra.</p>	
	<p>1.2 <u>K ostatním dopadům</u></p> <p>Zrušením vyhlášky č. 64/2008 Sb., o formě uveřejňování informací souvisejících s výkonem veřejné správy prostřednictvím webových stránek pro osoby se zdravotním postižením (vyhláška o přístupnosti), se mění pravidla, která se nově budou vztahovat i na subjekty nespádající výslovně pod orgány veřejné správy podle zákona o informačních systémech veřejné správy.</p> <p>Tyto změny pravidel mohou znamenat dodatečné výdaje na změnu přístupnosti webových stránek a mobilních aplikací. Apelujeme na orgány veřejné správy, ale i na ty, kterých se nově povinnost týká, avšak nejsou výslovně definovány jako orgány veřejné správy, aby se řídily postupem popsaným v prvním odstavci na str. 10 Důvodové zprávy tohoto Materiálu, a sice aby zadavatele principy a požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací braly v potaz již při zadávání a vývoji stránek a aplikací, pak se totiž minimalizuje možný vznik dodatečných nákladů na změny těchto systémů.</p> <p>Požadujeme do materiálu doplnit, že veškeré výdaje související s přijetím návrhu zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., budou zabezpečovány v rámci dosavadního limitu výdajů pro dané kapitoly státního rozpočtu,</p>	<p>Akceptováno.</p>

	bez požadavku na navýšení prostředků dotčených kapitol.	
	<p>1.3 <u>K důvodové zprávě</u></p> <p>Z hlediska působnosti odboru 19 - Financování kapitol státního rozpočtu II - požadujeme Důvodovou zprávu (A. Obecná část, bod 5., Předpokládaný hospodářský a finanční dopad na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky a sociální dopady) upravit tak, aby z ní bylo zcela zřejmé, že veškeré výdaje rozpočtové kapitoly 314 - MV budou realizovány v rámci jejího schváleného rozpočtu výdajů na příslušný rok a střednědobého výhledu.</p>	Akceptováno.
2. Ministerstvo kultury	<p>2.1 <u>K § 1 odst. 2 písm. a) a b)</u></p> <p>Dle návrhu zákona je povinným subjektem, který zajistí, aby jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace byly přístupné tím, že je učiní vnímatelnými, ovladatelnými, srozumitelnými a stabilními pro jejich uživatele, zejména pro osoby se zdravotním postižením, mj. i právnická osoba zřízená zákonem. Pod tuto kategorii tedy spadá i Český rozhlas a Česká televize.</p> <p>Návrh zákona nicméně v § 1 odst. 2 písm. a) a b) vylučuje z působnosti zákona pouze „televizní vysílání České televize“ a „rozhlasové vysílání Českého rozhlasu“, resp. stanoví, že jeho úprava se „nevztahuje na obsah internetových stránek nebo mobilních aplikací, kterým jsou televizní vysílání České televize a rozhlasové vysílání Českého rozhlasu“.</p> <p>Upozorňujeme, že návrh zákona jde v tomto ustanovení zásadně nad úroveň úpravy směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru, neboť směrnice v bodu 23 recitálu uvádí, že „by se neměla vztahovat na webové stránky a mobilní aplikace veřejnoprávních vysílacích subjektů“ a v článku 1 odst. 3 písm. a) uvádí, že se nepoužije na „webové stránky a mobilní aplikace veřejnoprávních vysílacích subjektů a jejich dceřiných společností, jakož i dalších subjektů nebo jejich dceřiných společností plnících službu veřejnoprávního vysílání“. Podle</p>	Akceptováno v modifikované podobě. Česká televize a Český rozhlas budou z režimu navrhovaného zákona vyloučeny v rámci ustanovení § 3, které upravuje povinné subjekty.

	<p>důvodové zprávy k návrhu zákona by měly být internetové stránky a mobilní aplikace předmětných veřejnoprávních subjektů přístupné, neboť v České republice tyto subjekty zastávají stěžejní roli v rámci informování veřejnosti a navíc je jejich činnost financována z veřejných prostředků. Ministerstvu kultury však není zřejmé, proč se předkladatel návrhu zákona v případě provozovatelů veřejnoprávního vysílání odchyľuje od požadavků směrnice, která z působnosti vylučuje obecně internetové stránky a mobilní aplikace těchto subjektů bez ohledu na jejich konkrétní obsah.</p> <p>Dále upozorňujeme, že návrh zákona je v rozporu s terminologií zákona o rozhlasovém a televizním vysílání (zákon č. 231/2001 Sb.). Šíření rozhlasových programů prostřednictvím zvláštního přenosového systému (internetu) se dle zákona č. 231/2001 Sb. vůbec nepovažuje za rozhlasové vysílání. Televizní vysílání prostřednictvím zvláštního přenosového systému (internetu) je samostatným typem televizního vysílání (specifikovaným dle technologie šíření), k němuž Rada pro rozhlasové a televizní vysílání uděluje dle zákona č. 231/2001 Sb. licenci. Pojmy „televizní a rozhlasové vysílání“, jak jsou definovány zákonem č. 231/2001 Sb. nadto nekorespondují s pojmy použitými v návěťi § 1 odst. 2, což by v praxi nepochybně způsobovalo interpretační obtíže. Proto považujeme za nežádoucí zahrnovat internetové stránky a mobilní aplikace České televize a Českého rozhlasu do působnosti navrhovaného zákona.</p> <p>Se shora řečených důvodů proto navrhujeme upravit návrh zákona v souladu se záměrem směrnice 2016/2102, tedy zcela vypustit ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) a b) a za odstavec 2 vložit nový odstavec 3, který zní:</p> <p><i>„(3) Tento zákon se nevztahuje na obsah internetových stránek nebo mobilních aplikací České televize a Českého rozhlasu.“</i></p> <p>Dosavadní odstavce 3 a 4 se přečísľují.</p>	
	<p>2.2 <u>K § 1 odst. 2 písm. d)</u></p> <p>Upozorňujeme, že návrh zákona je v tomto bodu v rozporu s transponovanou směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Definice pojmu „položka sbírky kulturního dědictví“ bude samostatným písmenem v § 2. V důvodové zprávě pak budou uvedeny „definice“</p>

	<p>o přístupnosti webových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru. Podle článku 1 odst. 4 písm. f) se tato směrnice nepoužije na obsah webových stránek a mobilních aplikací u znázornění položek sbírek kulturního dědictví, jež nelze v plné míře zpřístupnit buď:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) z důvodu neslučitelnosti požadavků na přístupnost s potřebou zachovat dotčenou položku nebo autenticitu jejího znázornění (například kontrast); nebo ii) z důvodu nedostatku automatizovaných a nákladově efektivních řešení, jež by snadno extrahovala texty z rukopisů nebo jiných položek sbírek kulturního dědictví a převedla je na obsah splňující požadavky na přístupnost. <p>Definice v oblasti kulturního dědictví je tedy dle čl. 1 odst. 4 písm. f) směrnice mnohem širší. V § 1 odst. 2 písm. d) návrhu zákona je však vyloučena působnost zákona pouze na „znázornění sbírkových předmětů tvořících sbírky muzejní povahy zapsané v centrální evidenci sbírek podle zákona upravujícího ochranu sbírek muzejní povahy“. Tato výjimka by se tedy podle návrhu vztahovala pouze na sbírky, resp. sbírkové předměty ve smyslu zákona o ochraně sbírek muzejní povahy (zákon č. 122/2000 Sb.).</p> <p>Pojem „sbírka“ ve smyslu ustanovení čl. 1 odst. 4 písm. f) směrnice však nelze při implementaci zúžit jen na sbírky ve smyslu zákona č. 122/2000 Sb. Důvody vyplývají primárně z definice „položky sbírek kulturního dědictví“ zavedené v čl. 3 odst. 7 směrnice („předměty v soukromém nebo veřejném vlastnictví, jež jsou objektem zájmu z historického, uměleckého, archeologického, estetického, vědeckého nebo technického hlediska a jež jsou součástí sbírek uchovávaných kulturními institucemi, jako jsou knihovny, archivy a muzea“), a dále z toho, že podmínky stanovené v čl. 1 odst. 4 písm. f) směrnice mohou být splněny i u jiných prvků kulturního dědictví – typicky u kulturních památek (podle zákona č. 20/1987 Sb.) nebo u historických knihovných fondů (podle zákona č. 257/2001 Sb.).</p> <p>Navrhujeme proto rozšířit (zobecnit) okruh předmětů, k nimž se výluka z věcné působnosti předloženého návrhu zákona vztahuje, aby se tato výluka vztahovala i na kulturní památky a knihovní dokumenty zařazené v historickém fondu knihovny a při formulaci ustanovení doporučujeme</p>	<p>pojmu „kulturní památka“ (§ 2 zákona č. 20/1987 Sb.), „sbírkový předmět tvořící sbírku muzejní povahy“ (§ 2 odst. 3 zákona č. 122/2000 Sb.), „knihovní dokument“ (§ 2 písm. b) zákona č. 257/2001 Sb.) a „předmět kulturní hodnoty“ (§ 1 odst. 1 zákona č. 71/1994 Sb.) s odkazy na příslušnou právní úpravu.</p>
--	---	--

	<p>vycházet z definice zavedené v čl. 3 odst. 7 směrnice.</p> <p>Z hlediska přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací jsou totiž sbírkové předměty, kulturní památky a knihovní dokumenty zařazené v historickém fondu knihovny v podstatě stejnocenné a liší se jen tím, na základě jakého vnitrostátního právního předpisu požívají ochrany coby „položka sbírek kulturního dědictví“. Zároveň je nutné do této zákonné výjimky zahrnout také předměty kulturní hodnoty ve smyslu zákona č. 71/1994 Sb., které de facto splňují vlastnosti sbírkového předmětu, avšak nejsou součástí sbírky zapsané v Centrální evidenci sbírek.</p> <p>Požadavku směrnice tak plně vyhovuje nejen Centrální evidence sbírek, ale i Ústřední seznam kulturních památek ČR (podle § 7 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb.), ve kterém nejsou evidovány pouze nemovité kulturní památky, ale řada movitých kulturních památek. V současné době obsahuje tento seznam cca 50 000 movitých kulturních památek, z nichž nemalá část není tvořena jedním individuálním předmětem, ale představuje soubor movitých předmětů (např. soubory písemností tvořících klášterní či zámecké knihovny). I v případě nemovitých kulturních památek dopadá takovýto požadavek např. na freskovou výzdobu, oltáře tvořící součást architektury kostela nebo jinou formu umělecké výzdoby tvořící součást stavby. Kulturní památky jsou i náhrobky, mnohdy s nápisy v jazycích typických pro středoevropský prostor s různou mírou poškození a čitelností. Dle Ministerstva kultury tak řada kulturních památek, vymezených jako soubory nebo jako individuální umělecká díla, plně splňuje předpoklady této směrnice a výluka by tedy měla dopadat i na tyto statky.</p> <p>Ze shora řečených důvodů proto navrhuje upravit návrh zákona v souladu se záměrem směrnice 2016/2102 a písmeno d) upravit v tomto znění:</p> <p><i>„d) znázornění položek sbírek kulturního dědictví, u nichž se požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací neslučují s potřebou zachovat dotčenou položku sbírek kulturního dědictví nebo pravost jejího znázornění, anebo kterou nelze znázornit z důvodu nedostatku vybavení na převod textu z rukopisů nebo jiných položek sbírek kulturního dědictví; položkami sbírek kulturního dědictví se rozumí kulturní památky, sbírkové předměty tvořící sbírku muzejní povahy, knihovní</i></p>	
--	---	--

	<p><i>dokumenty a předměty kulturní hodnoty, “.</i></p> <p>Požadujeme, aby pro kulturní památky, sbírkové předměty tvořící sbírku muzejní povahy, knihovní dokumenty a předměty kulturní hodnoty platila i nadále výluka dle čl. 1 odst. 4 písm. f) směrnice (EU) 2016/2102.</p>	
3. Ministerstvo obrany	<p>3.1 <u>K § 1 odst. 2 písm. e)</u></p> <p>Na konci § 1 odst. 2 písm. e) je nutné doplnit slova „a dokumenty v digitální podobě, které jsou digitálními reprodukcemi archiválií v analogové podobě“.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Navrhovaná úprava zajišťuje z pohledu provedení výluky z působnosti zákona obdobný právní režim pro v zásadě shodnou formu archiválie, neboť z pohledu obsahu internetových stránek není rozdílné, zda dokument v digitální podobě je archiválií v digitální podobě vzniklé jako dokument v digitální podobě nebo zda se jedná o převod formy archiválie v analogové podobě do podoby digitální.</p>	<p>Akceptováno v modifikované podobě.</p> <p>Předkladatel preferuje vypuštění slov „v digitální podobě“ ze stávajícího znění § 1 odst. 2 písm. e) navrhovaného zákona. Podle názoru předkladatele tak bude dosaženo stejného efektu, avšak bez nutnosti „zatěžovat“ text metodou tvorby zveřejňovaného „paré“ archiválie. Archiválii v analogové podobě na internetových stránkách nelze zveřejnit jinak, než že se zveřejní její sken, respektive digitální reprodukce. Předkladatel proto navrhuje znění písm. e) v následující podobě: „e) zpřístupněné archiválie“, pod níž lze subsumovat jak archiválie v digitální podobě, tak dokumenty v digitální podobě, které jsou digitálními reprodukcemi archiválií v analogové podobě. Do důvodové zprávy bude výše uvedená argumentace doplněna.</p>
4. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	<p>4.1 <u>K materiálu obecně</u></p> <p>Způsob transpozice směrnice ve vztahu ke školám a školským zařízením nepovažujeme za vhodný (tedy zejm. § 3 návrhu). Recitál 33 resp. čl. 1 odst. 5 směrnice umožňují speciální úpravu pro školy a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy požaduje najít takové legislativní řešení, které vůbec nebo pouze zcela minimálně zatíží školy a školská zařízení. Ministerstvo je připraveno se na nalezení vhodnějšího způsobu transpozice aktivně podílet.</p>	<p>Částečně akceptováno/vysvětleno.</p> <p>Po projednání připomínkové místo souhlasilo s návrhem, že na školy, školská zařízení a vysoké školy se bude navrhovaný zákon v plném rozsahu aplikovat od 1. ledna 2023.</p> <p>Přestože připomínkové místo nakonec vyjádřilo souhlas s navrhovanou právní úpravou, byla z jeho strany od počátku podporována minimalistická transpozice směrnice. Připomínkové místo považuje za důležité a vysoce žádoucí, aby určité</p>

		<p>nezbytné informace publikované na internetových stránkách či v mobilních aplikacích byly přístupné i pro zrakově postižené a slabozraké či obecně pro osoby se zdravotním postižením, nicméně poukazuje na skutečnost, že směrnice umožňuje vztáhnout v ní stanovené povinnosti na školy, školská zařízení a vysoké školy pouze v omezeném rozsahu. Připomínkové místo tedy nadále zastává názor, že vše co jde nad rámec původně zamýšlené minimalistické transpozice směrnice vůči školám, školským zařízením a vysokým školám, by mělo být (i s ohledem na současný stav internetových stránek dotčených subjektů) čistě dobrovolné, aby nebyla zvyšována již nyní hojně kritizovaná vysoká administrativní a především finanční zátěž na tyto subjekty.</p> <p>Vzhledem k tomu, že s minimální transpozicí směrnice vůči školám, školským zařízením a vysokým školám nesouhlasil úřad ministra pověřeného koordinací v oblasti lidských práv, rovných příležitostí a boje s korupcí, který naopak od začátku prosazoval, aby se navrhovaný zákon vztahoval na školy, školská zařízení a vysoké školy v plném rozsahu, bylo ze strany připomínkového místa přistoupeno na požadavek úřadu ministra, avšak s podmínkou, že se navrhovaný zákon na školy, školská zařízení a vysoké školy použije v plném rozsahu nejdříve od 1. ledna 2023, a to z důvodu, že v tomto roce plánuje připomínkové místo spustit Resortní informační systém, který by mohl být případně přizpůsoben tak, aby byl schopen školám, školským zařízením a vysokým školám pomoci s požadovaným způsobem publikace některých informací.</p> <p>Ze strany připomínkového místa byla dále</p>
--	--	---

		<p>provedena analýza nákladů na zprovoznění internetových stránek škol a školských zařízení (a dalších informačních nástrojů umožňujících vzdálený přístup) požadovaným způsobem. Podle této analýzy by tyto náklady byly systémově ve výši 18 150 Kč (cena za jednu internetovou stránku s DPH) krát 9800 (přibližný počet subjektů), tedy cca 177 870 000 Kč. Tyto náklady budou čerpány primárně z rozpočtů orgánů územních samosprávných celků, které jsou zřizovateli škol a školských zařízení, respektive z rozpočtů zřizovatelů škol a školských zařízení soukromých nebo církevních. Co se týče vysokých škol, navrhovaná úprava bude znamenat poměrně rozsáhlý zásah do konstrukce internetových stránek a do studijních informačních systémů. Dle vyjádření zástupců vysokých škol lze podle velikosti vysoké školy a počtu jejích fakult odhadovat náklady na programové úpravy internetových stránek v rozsahu 1 - 4 mil. Kč za vysokou školu, celkem tedy za sektor veřejných a státních vysokých škol cca 100 mil. Kč. K tomu je třeba připočítat též nutné náklady na udržování, odhadem se tedy bude jednat o 4 -5 mil. Kč za všechny vysoké školy. I tyto náklady budou hrazeny z rozpočtů vysokých škol, respektive z rozpočtů jejich zřizovatelů.</p>
	<p>4.2 <u>K § 3 odst. 2</u></p> <p>Upozorňujeme, že v předmětném ustanovení je užitó slovo „působnost“, přičemž nemusí být jasné, zda se tato působnost týká pouze výkonu veřejné moci nebo se jedná o působnost širší. Jak uvádí Důvodová zpráva, povinnými subjekty jsou školy a školská zařízení, jakož i vysoké školy, pouze v souvislosti s obsahem, který se týká výkonu veřejné moci. Směrnice používá slovní spojení „základní správní služby on-line“ (čl. 1 odst. 5). V souvislosti s předchozí připomínkou bude nezbytné vyjasnit,</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru blíže nespécifikuje pojem „základní správní služby on-line“. Předkladatel je toho názoru, že uvedený termín lze nahradit termínem působnost, který charakterizuje výkon veřejné moci a který je v tomto pojetí</p>

	<p>co znamená pojem použitý ve směrnici, aby bylo možné správně transponovat příslušná ustanovení do návrhu zákona. Pojem působnost se nám nejeví jako vhodný.</p>	<p>českému právnímu řádu známý (vizte například § 5 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce či § 2 zákona č. 250/2017 Sb., o elektronické identifikaci). Předkladatel se domnívá, že „základními správními službami on-line“ lze v obecné rovině rozumět služby správního práva, které je odvětvím práva veřejného. Podle navrhovaného zákona budou tedy vysoké školy, školy a školská zařízení povinným subjektem, pouze půjde-li o obsah internetových stránek nebo mobilních aplikací týkající se výkonu jejich působnosti, tj. týkající se jejich veřejnoprávního působení (například úkonů vykonávaných podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů), nikoliv jejich soukromoprávního působení.</p> <p>Ustanovení § 3 odst. 2 navrhovaného zákona bylo nicméně po dohodě s připomínkovým místem upřesněno tak, že se výslovně hovoří o „působnosti v oblasti veřejné správy na úseku školství, vědy, výzkumu, vývoje, inovací, jiné tvůrčí činnosti a péče o děti a mládež“.</p>
	<p>4.3 <u>K důvodové zprávě</u></p> <p>Upozorňujeme, že v materiálu není specifikována konkrétní výše nákladů souvisejících s uplatněním navrženého zákona. Specifikace uvedených nákladů je nezbytná k posouzení reálnosti nabytí účinnosti předloženého zákona v návaznosti na stanovení potřebných prostředků ze státního rozpočtu, a dále např. případně rozpočtu krajů, jako zřizovatelů středních škol a konzervatoří, nebo obcí, jako zřizovatelů základních škol a školských zařízení, a zajištění. V předložené důvodové zprávě a v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace (RIA) se uvádí jen obecně, že vzniknou náklady ze zavedením navrženého zákona a to specificky s ohledem na stávající stav systému internetových stránek, případně mobilních</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>aplikací. Zcela chybí údaje o počtu škol a školských zařízení, kterých se změna může dotknout, stejně tak není vyhodnocena nutnost provedení úprav internetových stránek na školách a školských zařízeních, a s tím související odhad nákladů.</p>	
<p>5. Český úřad zeměměřický a katastrální</p>	<p>5.1 <u>K § 1 odst. 2</u></p> <p>Požaduji vyjasnit, co má být považováno pro účely tohoto zákona za internetové stránky, zejména zda se zákon má vztahovat i na situace, kdy je technologie www stránek používána v interní části informačního systému jako pracovní prostředí pro interní uživatele.</p> <p>Rovněž požaduji vyjasnit, co jsou základní uživatelské informace pro mapy určené k navigačním účelům.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladateli není známa žádná legální definice internetových stránek, tudíž je nutno internetové stránky vykládat ve smyslu jaký obecně mají. Tuto definici neobsahuje ani transponovaná směrnice (je zřejmé, že z důvodu obtížnosti takové definice).</p> <p>Na internetové stránky, které byly vytvořeny pro omezený počet osob, dopadá § 1 odst. 4 navrhovaného zákona, který z působnosti navrhovaného zákona vyjímá obsah internetových stránek, které nejsou přístupné veřejnosti, pokud byl zveřejněn před 23. září 2019 a dokud neprojde podstatnou změnou. Navrhovaným ustanovením je transponován čl. 1 odst. 4 písm. g) směrnice.</p> <p>Po dohodě s připomínkovým místem bude zvláštní část důvodové zprávy týkající se výjimek z působnosti navrhovaného zákona doplněna o následující formulaci:</p> <p>„Od oblastí, které se z působnosti navrhovaného zákona vyjímají, je třeba odlišovat oblasti, které do působnosti zákona vůbec nespádají (a tudíž je není třeba z jeho působnosti vyjímát). Jedná se zejména o situace, kdy je technologie internetového prohlížeče použita v interní části informačního systému jako pracovní prostředí pro interní uživatele, kde zajišťuje roli tzv. tenkého klienta/frontendu příslušného systému či aplikace.“.</p>

		<p>K mapám se vyjadřuje bod 29 recitálu směrnice takto: „V případě map určených k navigačním účelům, na rozdíl od map sloužících k zeměpisnému popisu místa, mohou být zapotřebí přístupné informace, jež osobám, které nemohou odpovídajícím způsobem použít vizuální informace nebo komplexní navigační funkce, pomohou lokalizovat prostory nebo oblasti, kde jsou poskytovány určité služby. V takovém případě by tedy mělo být poskytnuto přístupné alternativní řešení, jako jsou poštovní adresy a zastávky městské hromadné dopravy v blízkosti daného místa nebo názvy míst a regionů, které má často subjekt veřejného sektoru již k dispozici ve formátu, jenž je jednoduchý a čitelný pro většinu uživatelů.“</p>
	<p>5.2 <u>K § 2</u></p> <p>Požaduji převzít definice ze směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru (dále jen „směrnice“). Není zřejmé, proč by uživatel právního předpisu měl být odkazován jinam, pokud k tomu nejsou zvláštní důvody – pak by mohl celý zákon pouze odkazovat směrnici.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>5.3 <u>K § 8</u></p> <p>Podle tohoto ustanovení má být vytvořen seznam internetových stránek nebo mobilních aplikací, které povinný subjekt spravuje, který obsahuje další předepsané údaje týkající se přístupnosti internetových stránek. To je však v rozporu jak s požadavky vyplývajícími ze směrnice, tak s praktickou stránkou věci. Podle článku 7 bodu 1. druhé věty směrnice se v případě webových stránek prohlášení o přístupnosti zveřejňuje na příslušných webových stránkách, tj. na těch, kterých se týká. Navíc</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>pro uživatele je řešení, kdy problematika přístupnosti internetových stránek řešena přímo na konkrétních stránkách mnohem přínosnější a pohodlnější. Postupem podle ustanovení § 8 v navrhované podobě by nebylo vyhověno ani směrnicí, ani logickým a praktickým požadavkům.</p> <p>Požadují ustanovení přeformulovat tak, aby bylo v souladu s článkem 7 směrnice – tj. tak, že prohlášení o přístupnosti je zveřejňováno samostatně pro jednotlivé internetové stránky spravované povinným subjektem vždy na těch internetových stránkách, jichž se týká.</p>	
	<p>5.4 <u>K § 8</u></p> <p>Dále požadují, aby byla písmena d) a e) konkretizována takovým způsobem, aby bylo zřejmé, o jaké postupy a subjekty se v prostředí české právní úpravy má jednat. Stejná konkretizace, jaká je ve vztahu obecnému pravidlu vyplývajícímu z článku 1 bodu 3 písm. a) směrnice provedena v § 1 odst. 2 návrhu zákona, by měla být pro obsah článku 7 bod 1. písm. c) směrnice provedena v § 8 písm. d) a e) zákona.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné konstruovat pro potřeby mechanismu zpětné vazby, respektive pro prosazování práva s cílem zajistit soulad se směrnicí nový institut (proceduru), a zatěžovat tak povinné subjekty jeho znalostí, nabízí-li vnitrostátní právo již nyní adekvátní prostředky. Stěžejním je institut petice ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, který stanoví, že každý má právo sám nebo společně s jinými obracet se na orgány veřejné moci se žádostmi, návrhy a stížnostmi ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu, které patří do působnosti těchto orgánů. Ustanovení § 5 zákona č. 85/1990 Sb. pak stanoví způsob podání a vyřízení takové petice. Dále lze využít institutu podnětu ke kontrole podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nebo se ve smyslu § 21c odst. 1 písm. a) zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, obrátit na veřejného ochránce práv. Vyloučen není ani postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Možnost takového postupu však není možné uvést</p>

		<p>jinde než v důvodové zprávě, neboť explicitní uvedení v navrhovaném zákoně, například cestou kazuističtějšího pojetí obsahu informace podle písmene d) typu „d) informaci, že osoba se v případě, že se domnívá, že internetové stránky nebo mobilní aplikace povinného subjektu nesplňují požadavky podle § 4 až 6, může podat povinnému subjektu stížnost podle zákona o právu petičním, podnět ke kontrole nebo se může obrátit na veřejného ochránce práv podle zákona o veřejném ochránci práv.“ nelze pro jeho zjevně nenormativní povahu akceptovat.</p> <p>V důvodové zprávě bude rovněž zmíněn zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a to včetně uvedení příslušných ustanovení tohoto zákona.</p>
<p>6. Odbor kompatibility Úřadu vlády České republiky</p>	<p>6.1 <u>K § 1 odst. 2 písm. e)</u></p> <p>V definici „<i>zpřístupněné archiválie v digitální podobě</i>“ absentuje vymezení časového hlediska – tj. uvedení skutečnosti, že zákon se nevztahuje na archiválie v digitální podobě, které jsou zpřístupněné do 23. září 2019, jak stanoví čl. 1 odst. 4 písm. h) směrnice. Žádáme doplnit, event. vysvětlit.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru definuje archiválii, respektive archiv jako obsah internetových stránek, který není potřeba pro správní činnost a který se po 23. září 2019 nemění. To znamená, že cokoli z obsahu stránek, co je potřeba, a cokoli z obsahu stránek, co sice není potřeba, ale bude se po 23. září 2019 měnit, není archiválií ve smyslu směrnice. Archiválie ve smyslu vnitrostátního práva je dokumentem, který byl vybrán k trvalému uchování a byl vzat do evidence archiválií, přičemž k výběru k trvalému uchování lze předložit pouze dokument nepotřebný pro další činnost původce. Všechny archiválie ve smyslu vnitrostátního práva tak z povahy věci splňují podmínku směrnice</p>

		v podobě nepotřebnosti pro správní činnosti a současně i podmínku směrnice v podobě neměnnosti obsahu (jakmile je archiválie vybrána, nelze do ní zasahovat). S ohledem na uvedené není třeba stanovovat, že se zákon nevztahuje ani na zpřístupněné archiválie zpřístupněné do 23. září 2019 [i ty splňují podmínky nepotřebnosti a neměnnosti obsahu po 23. září 2019, tudíž se i na ně bude od počátku vztahovat výluka stanovená směrnicí v čl. 1 odst. 4 písm. h) a v navrhovaném zákoně „absolutní“ výlukou zpřístupněných archiválií].
	<p>6.2 <u>K § 1 odst. 2 písm. f)</u></p> <p>Není zřejmé (přestože se jedná o pojem ze směrnice), co se rozumí „časovou dimenzí“. Tento pojem je nutno vysvětlit alespoň v důvodové zprávě. Uvedený pojem se týká i § 2.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Podrobnější vymezení pojmu „mediální soubory s časovou dimenzí“ je obsaženo v důvodové zprávě k navrhovanému zákonu. Uvedený termín bude taktéž výslovně formulován v navrhovaném § 2 (bude tedy ustoupeno od odkazu na příslušný článek směrnice).</p>
	<p>6.3 <u>K § 1 odst. 4</u></p> <p>Upozorňujeme na fakt, že zákon nabývá účinnosti již 23. září 2018. Z návrhu zákona není zřejmé, zda se zákon vztahuje na obsah internetových stránek, které nejsou přístupné veřejnosti, pokud projdou podstatnou změnou v období mezi 23. září 2018 a 23. září 2019. Žádáme upravit, event. vysvětlit.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrhovaný zákon by měl být účinný 23. září 2018, výjimka je tedy aplikovatelná od tohoto data. Pokud dojde k zásadní revizi mezi datem účinnosti a 23. září 2019, od okamžiku provedení zásadní revize musí intranetové a extranetové stránky požadavky zákona splňovat.</p>
	<p>6.4 <u>K § 2 – vymezení některých pojmů a odkazu na směrnici</u></p> <p>Předložený návrh se omezuje pouze na provedení termínů „mobilní aplikace“ a „mediální soubory s časovou dimenzí“ s tím, že přímo odkazuje na relevantní články směrnice. Tento způsob odkazu je dle čl. 20a</p>	<p>Částečně akceptováno/vysvětleno.</p> <p>Pojmy „mobilní aplikace“ a „mediální soubory s časovou dimenzí“ budou do navrhovaného zákona transponovány a přizpůsobeny termínům, které navrhovaný zákon používá (bude tedy</p>

	<p>Metodických pokynů ve výjimečných případech možný, avšak pouze ve specifických a řádně odůvodněných případech. Navrhované znění paragrafu 2 však mezi tyto případy nepatří (srov. např. čl. 20a odst. 2 písm. e) a f) Metodických pokynů). Konkrétně např. definice „mobilní aplikace“ ve směrnici odkazuje na „subjekty veřejného sektoru“, čímž se ale v návrhu zákona míní „povinný subjekt“ uvedený v § 3. Dochází tak ke zmatení adresáta právní normy. Definiční aparát je tudíž nutno transponovat.</p> <p>Nadto podotýkáme, že do návrhu nebyly provedeny definice některých dalších pojmů čl. 3, které návrh používá. Jedná se o termíny „evropská norma“ a „harmonizovaná norma“. K tomu viz připomínky k § 5 a 6, zejména je nutno vyjasnit provazbu na zákon č. 22/1997 Sb.</p> <p>Žádáme doplnit.</p>	<p>například použito termínu „povinný subjekt“ namísto termínu „subjekt veřejného sektoru“).</p> <p>Pojmy „evropská norma“ a „harmonizovaná norma“ nebyly do navrhovaného zákona transponovány z důvodu, že tyto pojmy jsou již v českém právním prostředí běžně používány (například § 28 odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích). Předkladatel proto nepovažuje za nutné definovat tyto pojmy po vzoru směrnice, v níž se navíc odkazuje na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686 /EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES, tudíž by byl adresát navrhovaného zákona stejně odkazován na právní předpis Evropské unie, v němž se nacházejí definice pojmů „evropská norma“ a „harmonizovaná norma“.</p> <p>V navrhovaném zákoně dojde ke specifikaci evropské normy, tudíž bude výslovně hovořeno o „evropské normě EN 301 549 V1.1.20 (2015-04)“.</p>
	<p>6.5 <u>K § 3 odst. 1</u></p> <p>Definice „povinného subjektu“ má svým rozsahem odpovídat termínu uvedenému v čl. 3 odst. 1 směrnice, ve kterém je definován „subjekt veřejného sektoru“, přičemž „subjekt veřejného sektoru“ ve směrnici je dále definován pomocí odkazu na zakázkovou směrnici 2014/24/EU.</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p>Předkladatel se definicím uvedeným v právu EU snaží vyhovět, doporučujeme však zvážit i formulaci, která by lépe odpovídala formulacím uvedeným v zákoně o veřejných zakázkách, do kterého byla směrnice 2014/24/EU implementována - viz § 4 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb. Nadto, je třeba věnovat zvláštní pozornost tomu, aby definice v zákoně obsáhly veškeré eventuality, například právnická osoba podle písm. e), založená právnickou osobou podle písm. d), může jistě být financována nebo ovládána právnickou osobou podle písm. c), s čímž návrh nepočítá.</p>	
	<p>6.6 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>Uvedená ustanovení odkazují na základě transponované směrnice (viz čl. 6) na harmonizované normy nebo její části, na něž Evropská komise v souladu s nařízením č. 1025/2012 zveřejnila odkazy v Úředním věstníku Evropské unie. Povinné subjekty tedy budou muset buď harmonizovanou normu splnit, nebo jinak prokázat naplnění standardu uvedeného v § 4 návrhu.</p> <p>Je proto nutno zajistit, že tyto normy budou povinným subjektům známe a dostupné.</p>	<p>Akceptováno.</p>
	<p>6.7 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>Dále, nejsou-li k dispozici harmonizované normy zveřejněné v Úředním věstníku EU, mají být u mobilních aplikací podle čl. 6 odst. 2 směrnice rozhodné technické specifikace (viz § 6 odst. 2 návrhu). Tyto specifikace by měly mít povahu prováděcího aktu Evropské komise. Je nutno uvést, kdy a v jaké formě předkladatel předpokládá přijetí uvedených prováděcích aktů Evropské komise. K tomu poznamenáváme, že přímou použitelnost může vyvolat pouze prováděcí akt ve formě nařízení EU, výjimečně i rozhodnutí EU, prováděcí akt v jiné formě by měl být řádně proveden do českého právního řádu.</p> <p>Co se týče internetových stránek, tak § 5 nepočítá s obdobou § 6 odst. 2, tedy technickými specifikacemi. Z čl. 6 odst. 3 směrnice však nepřímou vyplývá, že záměrem evropského zákonodárce zřejmě bylo využití technických specifikací ve formě prováděcích aktů Evropské komise</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nesouhlasí se závěrem připomínkového místa, že z čl. 6 odst. 3 směrnice nepřímou vyplývá záměr, aby se i pro internetové stránky stanovily technické specifikace. Tam, kde se chtělo akt vztáhnout na daný typ, byl tento typ uveden (internetové stránky jsou zmíněny v čl. 6 odst. 1 a 3, mobilní aplikace v čl. 6 odst. 1 a 2 směrnice). V čl. 6 odst. 3 pododstavci 1 není, na rozdíl od pododstavce 2 pracováno s technickými specifikacemi.</p>

	<p>i v případě internetových stránek v § 5. Požadujeme vyjasnit, případně doplnit znění § 5.</p>	
	<p>6.8 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>Dále, § 6 odst. 3 přímo odkazuje na směrnici, která však již uvádí konkrétní evropskou normu, která se má v případě neexistence harmonizovaných norem či technických specifikací použít. Je-li konkrétní norma známá, není dle našeho názoru správné její charakter zastírat pouhým odkazem na směrnici. K tomu i v tomto případě dodáváme, že má-li povinný subjekt použít evropskou normu, nebo jinak prokázat naplnění standardu uvedeného v § 4, měla by být taková evropská norma dostupná. Nutno vyjasnit, jak bude tento požadavek zajištěn.</p> <p>Rovněž máme za to, že v § 5 v případě internetových stránek chybí zmínka o tom, že nebudou-li harmonizované normy ani technické specifikace v prováděcích aktech Evropské komise, použije se zmiňovaná evropská norma. To dle našeho názoru vyplývá mj. z čl. 6 odst. 3 první pododstavec směrnice.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel u Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví iniciuje přeložení směrnice do českého jazyka [recitál 42 odkazuje na ustanovení 9, 10 a 11 evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), stačí tedy autorizovaný překlad pouze uvedených ustanovení].</p>
	<p>6.9 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>V neposlední řadě považujeme za nutné zmínit, že zákon č. 22/1997 Sb. používá termín „harmonizované evropské normy“, viz § 4a. Nutno vyjasnit provazbu na tento zákon.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Vizte vypořádání k připomínce 6. 4.</p>
	<p>6.10 <u>K implementaci čl. 5 odst. 4 směrnice</u></p> <p>V návrhu postrádáme implementaci čl. 5 odst. 4 směrnice. Žádáme doplnit.</p>	<p>Akceptováno.</p> <p>Do navrhovaného zákona bude předkladatelem transponován čl. 5 odst. 4 směrnice, tudíž dojde k doplnění nové povinnosti.</p>
	<p>6.11 <u>K implementaci čl. 7 odst. 3 směrnice</u></p> <p>Tento odstavec zavazuje členské státy k tomu, aby přijaly opatření s cílem</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Přístupnost je doposud řešena vyhláškou</p>

	<p>usnadnit uplatňování požadavků na přístupnost i na jiné druhy webových stránek a mobilních aplikací, než které jsou stanoveny v čl. 1 odst. 2 směrnice. Rozšíření by se mělo týkat zejména těch aplikací, které podléhají existujícím vnitrostátním předpisům o přístupnosti. Není jasné, jak je tento požadavek v návrhu akcentován.</p> <p>Žádáme vysvětlit.</p>	<p>č. 64/2008 Sb., a to ve vztahu k internetovým stránkám státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků. Tato množina internetových stránek bude navrhovaným zákonem pokryta.</p> <p>Předkladatel neinterpretuje čl. 7 odst. 3 směrnice tak, že by prolamoval čl. 1 odst. 2 směrnice, tj. ukládal povinnosti zajistit i jiným než subjektům veřejného sektoru přístupnost. Proto nemá v tuto chvíli ambici rozšiřovat množinu povinných subjektů, případná opatření na podporu zajištění přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací jiných než povinných subjektů tak lze činit toliko nevvrchnostenskou formou, která však nevyžaduje reglementaci v právním řádu.</p>
	<p>6.12 <u>K implementaci čl. 9</u></p> <p>Máme pochybnosti, zda navrhovaný § 9 plně odpovídá požadavkům čl. 9 směrnice. Cílem směrnice je v souladu s čl. 47 Listiny základních práv EU umožnit uživateli podat na povinný subjekt stížnost a účinným způsobem se domáhat nápravy.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné konstruovat pro potřeby mechanismu zpětné vazby, respektive pro prosazování práva s cílem zajistit soulad se směrnicí nový institut (proceduru), a zatěžovat tak povinné subjekty jeho znalostí, nabízí-li vnitrostátní právo již nyní adekvátní prostředky. Stěžejním je institut petice ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, který stanoví, že každý má právo sám nebo společně s jinými obracet se na orgány veřejné moci se žádostmi, návrhy a stížnostmi ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu, které patří do působnosti těchto orgánů. Ustanovení § 5 zákona č. 85/1990 Sb. pak stanoví způsob podání a vyřízení takové petice. Dále lze využít institutu podnětu ke kontrole podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nebo se ve smyslu § 21c odst. 1 písm. a) zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, obrátit na veřejného</p>

		<p>ochránce práv. Vyloučen není ani postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Možnost takového postupu však není možné uvést jinde než v důvodové zprávě, neboť explicitní uvedení v navrhovaném zákoně, například cestou kazuističtějšího pojetí obsahu informace podle písmene d) typu „d) informaci, že osoba se v případě, že se domnívá, že internetové stránky nebo mobilní aplikace povinného subjektu nesplňují požadavky podle § 4 až 6, může podat povinnému subjektu stížnost podle zákona o právu petičním, podnět ke kontrole nebo se může obrátit na veřejného ochránce práv podle zákona o veřejném ochránci práv.“ nelze pro jeho zjevně nenormativní povahu akceptovat.</p> <p>V důvodové zprávě bude rovněž zmíněn zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a to včetně uvedení příslušných ustanovení tohoto zákona.</p>
<p>7. Úřad ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu</p>	<p>7.1 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Text zákona odkazuje na technické normy EU, které ještě nejsou vydány a nejsou ani přeložené do češtiny. Takovýto postup považuji za nestandardní. Navrhuji proto, aby evropské normy, na které zákon odkazuje, byly vydány formou prováděcího předpisu k tomuto zákonu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Navrhovaný zákon odkazuje ve svém § 5 a 6 na harmonizovanou normu, jejíž vydání prozatím nebylo uskutečněno (v § 6 odst. 2 navrhovaného zákona se dále odkazuje na technickou specifikaci, která stejně jako harmonizovaná norma nebyla doposud vydána). Z tohoto důvodu není ani možné, aby byl na základě této harmonizované normy (technické specifikace) vydán prováděcí právní předpis k navrhovanému zákonu. Předkladatel nepovažuje za vhodné ani vydání prováděcího právního předpisu, v němž by stanovil své technické požadavky na přístupnost</p>

		<p>internetových stránek a mobilních aplikací, neboť by hrozilo, že tento prováděcí právní předpis by nebyl v souladu s později vydanou harmonizovanou normou (případně s technickou specifikací, jednalo-li by se o případ podle § 6 odst. 2 navrhovaného zákona). Případné nesrovnalosti mezi prováděcím právním předpisem a harmonizovanou normou by poté mohly mít za následek zrušení tohoto prováděcího právního předpisu, nebo jeho rozsáhlou novelizaci.</p> <p>Ustanovení § 5 a 6 navrhovaného zákona počítá s použitím evropské normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) v případě, že harmonizovaná norma (technická specifikace) nebude vydána. Předkladatel bude usilovat o to, aby překlad evropské normy zajistil Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který má jako člen evropských normalizačních komisí povinnost zabezpečit zavedení všech evropských norem do soustavy Českých technických norem.</p> <p>Předkladatel dále doplňuje, že od vydání prováděcího právního předpisu bylo z jeho strany ustoupeno rovněž s ohledem na možnost odkazu na technickou normu, kterou umožňuje čl. 45a legislativních pravidel vlády.</p> <p>Po dohodě s připomínkovým místem bude odůvodnění § 5 ve zvláštní části důvodové zprávy doplněno o následující formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky na přístupnost internetových stránek bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva</p>
--	--	---

		<p>vnitřní a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.</p> <p>Odůvodnění § 6 ve zvláštní části důvodové zprávy potom bude doplněno o tuto formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky na přístupnost mobilních aplikací bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.</p>
	<p>7.2 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Termín „internetové stránky“ doporučuji v textu celého zákona nahradit termínem „webové stránky“. Domnívám se, že jde o nesprávný překlad pojmů „web pages“ a „web sites“ z anglické verze Směrnice. Pojem „internetové stránky“ se v IT nepoužívá a nemá žádný ustálený význam.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Navrhovaný zákon používá termínu „internetové stránky“ na základě aktuálního překladu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru. Předchozí český překlad směrnice sice používal namísto formulace „internetových stránek“ formulaci „webových stránek“, nicméně tato terminologická nesrovnalost byla vyřešena opravou českého překladu směrnice. Navrhovaný zákon tedy pracuje s aktuální verzí českého překladu směrnice, s níž se předkladatel ztotožňuje.</p>
	<p>7.3 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Za vážný problém považuji skutečnost, že z povinností stanovených tímto zákonem jsou s výjimkou úkonů týkajících se jejich působnosti vyloučeny školy, školská zařízení a vysoké školy. V rámci podpory inkluzivního vzdělávání bude toto omezení vnímáno jako diskriminační. Plně</p>	<p>Akceptováno v modifikované podobě.</p> <p>Na školy, školská zařízení a vysoké školy se bude navrhovaný zákon v plném rozsahu aplikovat od 1. ledna 2023.</p>

	<p>zpřístupnění informačních systémů je důležité nejen pro žáky a studenty se zdravotním postižením, ale i pro rodiče se zdravotním postižením (elektronický systém přihlášek na zkoušky, elektronické žákovské knížky atd.).</p>	
	<p>7.4 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Považuji za potřebné v zákoně navržené pojetí alternativního řešení nepřístupného obsahu upravit tak, aby bylo vždy povinné a případné související náklady s alternativním řešením nesl povinný subjekt.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Dotčené ustanovení se má vztahovat na veškeré důvody, které mohou zapříčinit, že internetovou stránku nebo mobilní aplikaci, popřípadě jejich část, nelze zpřístupnit. Podle názoru předkladatele by měla být zachována obecnost navrhovaného ustanovení, které by zároveň mělo být vykládáno tak, že náhradní řešení by mělo být obsahem prohlášení o přístupnosti vždy, přichází-li v úvahu. Nelze totiž vyloučit, že v některých případech nezpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace nebude možné přistoupit ani k náhradnímu řešení. Je však třeba zdůraznit, že takové řešení by nemělo být konečné a povinný subjekt by se měl i nadále pokoušet o možnost zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace (například po uplynutí určitého časového období se může finanční situace povinného subjektu, která dříve neumožnila zpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace, zlepšit, což bude mít za následek zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace).</p>

	<p>7.5 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Nesouhlasím s obecným generálním principem vyvinění se obecně z povinnosti podle tohoto zákona konstatováním nepřiměřené zátěže bez jakékoliv další kontroly či přezkumu. Je nutno princip nepřiměřené zátěže upravit tak, aby neumožňoval absolutní vyvíňování, ale aby mohl být využitelný jen opravdu v případech, kdy je k tomu důvod.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Podle názoru předkladatele je nutné transponovat i tuto část směrnice. Pravidla pro využití nepřiměřené zátěže jsou stanovena, čili by nemělo docházet (alespoň formálně vzato) k nedůvodnému absolutnímu vyvinění.</p>
	<p>7.6 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Do zákona je třeba doplnit ustanovení, která explicitně stanoví pravidla pro podávání stížností ze strany uživatele na nepřístupnost dle tohoto zákona včetně lhůt pro její vyřízení. Případně alespoň odkaz na relevantní ustanovení správního řádu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné konstruovat pro potřeby mechanismu zpětné vazby, respektive pro prosazování práva s cílem zajistit soulad se směrnici nový institut (proceduru), a zatěžovat tak povinné subjekty jeho znalostí, nabízí-li vnitrostátní právo již nyní adekvátní prostředky. Stěžejním je institut petice ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, který stanoví, že každý má právo sám nebo společně s jinými obracet se na orgány veřejné moci se žádostmi, návrhy a stížnostmi ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu, které patří do působnosti těchto orgánů. Ustanovení § 5 zákona č. 85/1990 Sb. pak stanoví způsob podání a vyřízení takové petice. Dále lze využít institutu podnětu ke kontrole podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nebo se ve smyslu § 21c odst. 1 písm. a) zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, obrátit na veřejného</p>

		<p>ochránce práv. Vyloučen není ani postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Možnost takového postupu však není možné uvést jinde než v důvodové zprávě, neboť explicitní uvedení v navrhovaném zákoně, například cestou kazuističtějšího pojetí obsahu informace podle písmene d) typu „d) informaci, že osoba se v případě, že se domnívá, že internetové stránky nebo mobilní aplikace povinného subjektu nespĺňují požadavky podle § 4 až 6, může podat povinnému subjektu stížnost podle zákona o právu petičním, podnět ke kontrole nebo se může obrátit na veřejného ochránce práv podle zákona o veřejném ochránci práv.“ nelze pro jeho zjevně nenormativní povahu akceptovat.</p> <p>V důvodové zprávě bude rovněž zmíněn zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a to včetně uvedení příslušných ustanovení tohoto zákona.</p>
	<p>7.7 <u>K § 2</u></p> <p>Za dosavadní písm. b) se doplňuje nové písm. c), které zní:</p> <p>„c) Obsahem webových stránek se rozumí i dokumenty a formuláře ke stažení, které jsou z webových stránek dostupné.“</p> <p><i>Odůvodnění</i></p> <p>V návrhu zákona je třeba jednoznačně vysvětlit, co vše je třeba považovat za obsah webových stránek. Vymezení musí korespondovat s článkem 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102, tedy textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrnou interakci, např. zpracování digitálních formulářů a provedení procesů</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nepovažuje navrhované doplnění za nutné. V důvodové zprávě je vysvětleno, že je-li na internetových stránkách, popřípadě v mobilních aplikacích „vyvěšen“ statický dokument, je obsahem internetových stránek či mobilních aplikací, a tudíž musí splňovat požadavky na jejich přístupnost.</p> <p>Podle bodu 19 recitálu směrnice zahrnuje obsah internetových stránek a mobilních aplikací textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrnou interakci, například</p>

	<p>ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů. Zejména z hlediska těžce zrakově postižených uživatelů je mimořádně důležité, aby za obsah webových stránek byly považovány i dokumenty kancelářských aplikací, např. dokumenty ve formátu PDF, DOCX, apod., jak předpokládá důvodová zpráva.</p>	<p>zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.</p>
	<p>7.8 <u>K § 3</u></p> <p>Odst. 2 se zrušuje.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Domnívám se, že na vysoké školy, školy a školská zařízení by se měl zákon vztahovat ve stejném rozsahu jako na ostatní povinné subjekty. Školy začínají ve velké míře používat elektronické informační systémy k mnoha úkonům, které jsou ke studiu nezbytné (přihlašování ke zkouškám, elektronické třídní knihy a žákovské knížky, objednávání stravování atd.). Proto je důležité, aby zákon o přístupnosti předcházel situacím, kdy např. zrakově postižený rodič nemůže přistupovat k elektronickým žákovským knížkám svých dětí, kdy zrakově postižený učitel nemůže vyplňovat elektronické třídní knihy nebo kdy zrakově postižený vysokoškolský student nemůže samostatně plnit své studijní povinnosti. Požadavek na přístupnost webových stránek a mobilních aplikací škol považují za samozřejmou součást současného trendu inkluzivního vzdělávání.</p>	<p>Akceptováno v modifikované podobě.</p> <p>Na školy, školská zařízení a vysoké školy se bude navrhovaný zákon v plném rozsahu aplikovat od 1. ledna 2023.</p>
	<p>7.9 <u>K § 4, 5 a 6</u></p> <p>Termíny „stabilita/stabilní“ navrhuji změnit na „robustnost/robustní“.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Návrh zákona uvádí čtyři základní principy přístupnosti „vnímatelnost, ovladatelnost, srozumitelnost a stabilita“. Domnívám se, že český pojem „stabilní“ má v oblasti IT jiný význam než původní anglický termín „robust“, a tedy může být pojen „stabilní“ zavádějící. Zatímco „Stabilita“ odkazuje na odolnost vůči přetížení, proti chybám v kódu apod., „robustnost“ je v souvislosti s přístupností chápána jako široká</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatel respektuje český překlad směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru a z tohoto důvodu v navrhovaném zákoně používá termín „stabilita/stabilní“, který je českému právnímu řádu známý, na rozdíl od termínu „robustnost/robustní“, který se v českém právním řádu takřka nevyskytuje.</p>

	kompatibilita, maximální validita kódu atd.	
	<p>7.10 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>Doporučuji k bližšímu vymezení těchto dvou paragrafů zákona zmocnit Ministerstvo vnitra k vydání prováděcího předpisu, který by obsahoval překlad příslušné evropské normy.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Doposud neexistuje oficiální český překlad předpisu EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), z něhož by měly vyplynout faktické povinnosti, jejichž splněním by byla zaručena přístupnost, přičemž posuzování přístupnosti konkrétní webové stránky nebo mobilní aplikace podle čtyř zákonem uvedených principů se mi jeví jako nedostatečné. Vytvoření prováděcího předpisu považuji za praktické a vhodné jak pro povinné subjekty, tak pro uživatele. Jsem přesvědčen, že by toto řešení usnadnilo i Ministerstvu vnitra kontrolu plnění stanovených povinností.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Jak již předkladatel uvedl u návrhu vypořádání připomínky 7.1, ze strany předkladatele bude usilováno o to, aby překlad evropské normy zajistil Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který má jako člen evropských normalizačních komisí povinnost zabezpečit zavedení všech evropských norem do soustavy Českých technických norem.</p> <p>Vydání prováděcího právního předpisu, který by byl obsahově totožný s evropskou normou EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), by bylo podle názoru předkladatele nadbytečné.</p> <p>Po dohodě s připomínkovým místem bude odůvodnění § 5 ve zvláštní části důvodové zprávy doplněno o následující formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky na přístupnost internetových stránek bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.</p> <p>Odůvodnění § 6 ve zvláštní části důvodové zprávy potom bude doplněno o tuto formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky</p>

		na přístupnost mobilních aplikací bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.
	<p>7.11 <u>K § 7</u></p> <p>Na konci odst. 1 navrhuji doplnit následující text:</p> <p>„Výjimky z povinnosti splnit požadavky na přístupnost uplatněné z důvodu nepřiměřené zátěže, kterou představují, nesmějí překročit rámec toho, co je nezbytně nutné ke snížení této zátěže v souvislosti s dotčeným obsahem v každém jednotlivém případě. Opatřeními, která působí nepřiměřenou zátěž, se rozumí taková opatření, která kladou na povinný subjekt nadměrnou organizační nebo finanční zátěž nebo narušují schopnost subjektu plnit jeho poslání nebo zveřejnit informace, které jsou pro jeho úkoly a služby nezbytné nebo relevantní.“</p> <p><i>Odůvodnění</i> Dle mého názoru návrh zákona specifikuje nepřiměřenou zátěž mnohem volněji než bod 39 směrnice 2016/2106. Proto požaduji podmínky nepřiměřené zátěže vymezit přesněji.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné, aby byla do navrhovaného ustanovení přejímána část bodu 39 recitálu směrnice, neboť obsah uvedeného bodu nepředstavuje normativní text, který by byl pro členské státy závazný. Bod 39 recitálu směrnice lze pokládat za bližší odůvodnění čl. 5 směrnice, tak jako v českém právním prostředí zvláštní část důvodové zprávy konkretizuje obsah jednotlivých ustanovení daného právního předpisu.</p> <p>Podstatná část bodu 39 recitálu směrnice je navíc obsažena ve zvláštní části důvodové zprávy k navrhovanému zákonu, což předkladatel považuje za dostačující.</p>
	<p>7.12 <u>K § 7 odst. 3 písm. b)</u></p> <p>V § 7 odst. 3 písm. b) zní:</p> <p>„b) poměr odhadovaných nákladů zpřístupnění dle § 4 až 6 zákona k celkovým nákladům na vývoj a provoz webových stránek nebo mobilních aplikací.“</p> <p><i>Odůvodnění</i> Nejsem přesvědčen o tom, že relevantním ukazatelem pro hodnocení míry nepřiměřené zátěže pro povinný subjekt má být posuzování přínosu pro osoby se zdravotním postižením, zejména ne četnost a doba využití</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatelem navrhované ustanovení respektuje znění čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice. Z tohoto důvodu nepovažuje předkladatel přeformulování daného ustanovení za vhodné.</p>

	<p>konkrétní webové stránky nebo mobilní aplikace. Tento parametr je nezjistitelný, zvláště pokud webová stránka nebo mobilní aplikace není pro osoby se zdravotním postižením přístupná. Za mnohem vhodnější považují hodnocení nepřiměřené zátěže s ohledem na poměr nákladů na zpřístupnění k celkovým nákladům na vývoj a provoz webových stránek nebo mobilních aplikací.</p>	
	<p>7.13 <u>K § 8 písm. c)</u></p> <p>Slovo „případně“ se vypouští.</p> <p><i>Odůvodnění</i> V případě, kdy bude prohlášení o přístupnosti obsahovat informaci o nepřístupnosti určitého obsahu webových stránek nebo mobilní aplikace z důvodu nepřiměřených nákladů, je třeba, aby povinný subjekt měl povinnost vždy umožnit náhradní řešení. Mám zde na mysli např. situaci, kdyby vysoká škola nebyla schopna zpřístupnit veškeré na webových stránkách publikované odborné studijní materiály z důvodu nepřiměřených nákladů, musí vždy existovat náhradní řešení, kdy např. potřebné materiály na vyžádání studentovi zpřístupní středisko pro studenty se specifickými potřebami.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Dotčené ustanovení se má vztahovat na veškeré důvody, které mohou zapříčinit, že internetovou stránku nebo mobilní aplikaci, popřípadě jejich část, nelze zpřístupnit. Podle názoru předkladatele by měla být zachována obecnost navrhovaného ustanovení, které by zároveň mělo být vykládáno tak, že náhradní řešení by mělo být obsahem prohlášení o přístupnosti vždy, přichází-li v úvahu. Nelze totiž vyloučit, že v některých případech nezpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace nebude možné přistoupit ani k náhradnímu řešení. Je však třeba zdůraznit, že takové řešení by nemělo být konečné a povinný subjekt by se měl i nadále pokoušet o možnost zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace (například po uplynutí určitého časového období se může finanční situace povinného subjektu, která dříve neumožnila zpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace, zlepšit, což bude mít za následek zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace).</p>
	<p>7.14 <u>K § 8 písm. d)</u></p> <p>Za slova „podle § 4 až 6“ se doplňuje text „nebo že důvod dle § 8 písm. c) je neopodstatněný.“</p>	<p>Akceptováno.</p>

	<p><i>Odůvodnění</i> Domnívám se, že uživatel musí mít právo zpochybnit a v případě nesouhlasu povinného subjektu nechat přezkoumat tvrzení, že určitá webová stránka nebo mobilní aplikace nebo její část nebyla zpřístupněna z důvodu nepřiměřené zátěže.</p>	
<p>8. Úřad místopředsedy vlády pro vědu, výzkum a inovace</p>	<p>8.1 <u>Obecně k materiálu</u></p> <p>Předkládaný návrh zákona není v mnoha případech dostatečně konkretizován. Podrobnější výklad uvádí pouze důvodová zpráva, která například jednoznačně definuje i konkrétní subjekty, na které se nový návrh zákona bude vztahovat. S ohledem na vymahatelnost práva v případě podání námitek či dohadů v rámci přezkumných řízení by bylo vhodnější v návrhu zákona jasně definovat dotčené subjekty, na které se bude zákonná povinnost vztahovat.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Z uplatněné připomínky není předkladateli zcela zřejmé, v jakém smyslu by měl být navrhovaný zákon bližší konkretizován. Připomínka poukazuje na skutečnost, že podrobnější výklad jednotlivých ustanovení podává pouze důvodová zpráva, což však předkladatel považuje za běžné, neboť to je hlavním účelem zvláštní části důvodové zprávy. Jde-li o okruh subjektů, na něž má navrhovaný zákon dopadat, jejich vymezení obsažené v navrhovaném § 3 je podle názoru předkladatele dostačující (inspirací byl například podobně strukturovaný § 4 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek).</p>
<p>9. Akademie věd České republiky</p>	<p>9.1 <u>K § 1 odst. 2</u></p> <p>Do ust. § 1 odst. 2 návrhu zákona navrhuje doplnit nové písm. h) s následujícím textem:</p> <p>„h) stránky veřejných výzkumných institucí.“</p> <p><i>Odůvodnění</i> Doplněním písm. h) se dosáhne snížení finanční zátěže veřejných výzkumných institucí, jejichž webové stránky obsahují specializované odborné informace s minimální návštěvností laické veřejnosti a osob se zdravotním postižením.</p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Směrnice tuto výjimku nepřipouští, tudíž je předkladatel toho názoru, že internetové stránky a mobilní aplikace veřejných výzkumných institucí by neměly být vyňaty z působnosti navrhovaného zákona.</p>
	<p>9.2 <u>K § 1 odst. 4</u></p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p>

	<p>Tento zákon se nevztahuje na obsah internetových stránek, které nejsou přístupné veřejnosti.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Tvorbu webových stránek nepřístupných veřejnosti a tím i osobám se zdravotním postižením je zbytečné prodražovat. Stačí je ponechat na uvážení podle potřeb jejich majitelů. Tedy upravovat je pouze, pokud mezi velmi omezenou množinou jejich uživatelů bude osoba se zdravotním postižením.</p>	<p>Navrhované ustanovení transponuje čl. 1 odst. 4 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru, od něhož se podle názoru předkladatele nelze odchýlit. Navrhovaný zákon tedy respektuje požadavky směrnice, které přejímá do svých jednotlivých ustanovení.</p>
<p>10. Hlavní město Praha</p>	<p>10.1 <u>K § 1 odst. 2 písm. e)</u></p> <p>Za slova „zpřístupněné archiválie v digitální podobě“ požadujeme doplnit slova „a dokumenty v digitální podobě vzniklé jako digitální reprodukce z archiválií v analogové podobě“.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Důvodová zpráva k návrhu zákona uvádí, že zpřístupněné archiválie v digitální podobě se vyjímají z působnosti navrhovaného zákona ze stejného důvodu jako znázornění sbírkových předmětů tvořících sbírky muzejní povahy zapsané v centrální evidenci sbírek podle zákona upravujícího ochranu sbírek muzejní povahy. Tyto se vyjímají z působnosti zákona za podmínky, že požadavky na přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací se neslučují s potřebou zachovat dotčený sbírkový předmět nebo pravost jeho znázornění anebo z důvodu nedostatku vybavení na převod textu z rukopisů nebo jiných sbírkových předmětů.</p> <p>Uvedenou podmínku požadujeme vztáhnout nejen na archiválie v digitální podobě, ale i na jakékoli znázornění archiválií v analogové podobě prostřednictvím jejich reprodukcí, které tvoří významný obsah internetových stránek archivů podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem je, že v případě uvedení archiválií v analogové podobě prostřednictvím jejich reprodukcí na internetových stránkách a v mobilních aplikacích, není mezi nimi a archiváliemi v digitální podobě technický rozdíl. Pokud by našemu požadavku na doplnění § 1 odst. 2 písm. e) nebylo</p>	<p>Akceptováno v modifikované podobě.</p> <p>Předkladatel preferuje vypuštění slov „v digitální podobě“ ze stávajícího znění § 1 odst. 2 písm. e) navrhovaného zákona. Podle názoru předkladatele tak bude dosaženo stejného efektu, avšak bez nutnosti „zatěžovat“ text metodou tvorby zveřejňovaného „paré“ archiválie. Archiválii v analogové podobě na internetových stránkách nelze zveřejnit jinak, než že se zveřejní její sken, respektive digitální reprodukce. Předkladatel proto navrhuje znění písm. e) v následující podobě: „e) zpřístupněné archiválie“, pod níž lze subsumovat jak archiválie v digitální podobě, tak dokumenty v digitální podobě, které jsou digitálními reprodukcemi archiválií v analogové podobě. Do důvodové zprávy bude výše uvedená argumentace doplněna.</p>

	<p>vyhověno, nebylo by možno internetové stránky a mobilní aplikace podle předloženého návrhu zákona zpřístupnit a takové internetové stránky a mobilní aplikace, které zajišťují významnou službu badatelské veřejnosti a přispívají k ochraně originálních archiválií v analogové podobě, by bylo nutno zrušit.</p>	
<p>11. Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých České republiky</p>	<p>11.1 <u>k § 2</u></p> <p>Z návrhu zákona jednoznačně nevyplývá, co vše je považováno za „obsah internetových stránek“. Znění zákona by se mělo upravit tak, aby zákon pokrýval vše, co je uvedené v článku 19 důvodové zprávy směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 (dále „směrnice“), tedy textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrnou interakci, například zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.</p> <p><i>Odůvodnění</i></p> <p>Návrh zákona používá pojem „internetové stránky“. Domníváme se, že jde o nesprávný překlad pojmů „web pages“ a „web sites“ z anglické verze Směrnice. Pojem „internetové stránky“ se v IT nepoužívá a nemá žádný ustálený význam. Proto ze zákona implicitně neplyne, co vše zahrnuje termín „obsah internetových stránek“.</p> <p><i>Návrh řešení</i></p> <p>Místo termínu „obsah internetových stránek“ navrhujeme používat pojem „obsah webových stránek“, ze kterého přímo plyne, že jde o textové i netextové informace a obousměrnou interakci, například zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.</p> <p>Z hlediska uživatelů s těžkým zrakovým postižením považujeme za nezbytné, aby za obsah webových stránek byly považovány i dokumenty kancelářských aplikací, např. dokumenty ve formátu PDF, DOCX, apod., jak předpokládá důvodová zpráva. Navrhujeme tedy do § 2 doplnit bod c): „Obsahem webových stránek se rozumí i dokumenty a formuláře ke stažení, které jsou z webových stránek dostupné.“</p>	<p>Vysvětleno/připomínka byla částečně změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatel nepovažuje doplnění písm. c) do § 2 navrhovaného zákona za nutné. V důvodové zprávě je vysvětleno, že je-li na internetových stránkách, popřípadě v mobilních aplikacích „vyvěšen“ statický dokument, je obsahem internetových stránek či mobilních aplikací, a tudíž musí splňovat požadavky na jejich přístupnost.</p> <p>Podle bodu 19 recitálu směrnice zahrnuje obsah internetových stránek a mobilních aplikací textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrnou interakci, například zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.</p> <p>Jde-li o používání pojmu „internetové stránky“, navrhovaný zákon tento termín používá na základě aktuálního překladu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2102 ze dne 26. října 2016 o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací subjektů veřejného sektoru. Předchozí český překlad směrnice sice používal namísto formulace „internetových stránek“ formulaci „webových stránek“, nicméně tato terminologická nesrovnalost byla vyřešena opravou českého překladu směrnice. Navrhovaný zákon tedy pracuje s aktuální verzí českého</p>

	<p>Pokud by předkladatel trval na termínu „obsah internetových stránek“, bylo by třeba tento termín plně vymežit. V takovém případě navrhuje do § 2 doplnit bod c) v tomto znění: „Obsahem internetových stránek se rozumí textové i netextové informace, dokumenty a formuláře ke stažení a obousměrná interakce, například zpracování digitálních formulářů a provedení procesů ověřování pravosti, identifikace a platebních procesů.“</p>	<p>překladu směrnice, s níž se předkladatel ztotožňuje. Část připomínky týkající se používání pojmu „internetové stránky“ byla připomínkovým místem změněna na doporučující.</p>
	<p>11.2 <u>K 3 odst. 2</u></p> <p>Domníváme se, že na školy, školská zařízení a vysoké školy by se měl zákon vztahovat ve stejném rozsahu jako na ostatní povinné subjekty.</p> <p><i>Odůvodnění</i> Směrnice připouští zařazení škol do širší působnosti zákona. Školy začínají ve velké míře používat elektronické informační systémy k mnoha úkonům, které jsou ke studiu nezbytné (přihlašování ke zkouškám, elektronické třídní knihy a žákovské knížky, objednávání stravování atd.). Pokládáme za důležité, aby Zákon o přístupnosti předcházel situacím, kdy zrakově postižený rodič nemůže z důvodu svého zrakového postižení přistupovat k elektronickým žákovským knížkám svých dětí, kdy zrakově postižený učitel nemůže vyplňovat elektronické třídní knihy nebo kdy zrakově postižený vysokoškolský student nemůže samostatně plnit své studijní povinnosti, např. přihlašovat se ke zkouškám. Požadavek na přístupnost webových stránek a mobilních aplikací škol považujeme za samozřejmou součást současného trendu inkluzivního vzdělávání.</p> <p><i>Návrh řešení</i> Navrhujeme z § 3 vypustit odstavec 2.</p>	<p>Akceptováno v modifikované podobě.</p> <p>Na školy, školská zařízení a vysoké školy se bude navrhovaný zákon v plném rozsahu aplikovat od 1. ledna 2023.</p>
	<p>11.3 <u>K § 5 a 6</u></p> <p>Obáváme se, že neexistuje oficiální český překlad odkazovaného předpisu: EN 301 549 V1.1.2 (2015-04, z něhož by teprve měly vyplýnout faktické povinnosti, jejichž splněním by byla zaručena přístupnost, přičemž posuzování přístupnosti konkrétní webové stránky nebo mobilní aplikace</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel bude usilovat o to, aby překlad evropské normy zajistil Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví, který má jako člen evropských normalizačních komisí povinnost zabezpečit zavedení všech evropských</p>

	<p>pouze dle uvedených čtyř základních principů (vnímatelnost, ovladatelnost, srozumitelnost a stabilita, resp. robustnost) se nám jeví jako nedostatečné. Předkladatelem navržený způsob, tedy odkaz na evropskou normu nedostupnou v českém jazyce, se nám jeví jako nevhodný jak pro povinné subjekty, o to víc pro uživatele, pro něž by bylo zjištění faktických povinností subjektů velmi problematické. I Ministerstvu vnitra by existence českého překladu příslušné normy usnadnila kontrolu plnění přístupnosti dotčených webových stránek a mobilních aplikací.</p> <p><i>Návrh řešení</i> Navrhujeme ke zvážení opatřit zákon zmocněním pro Ministerstvo vnitra k vydání prováděcího předpisu, který by obsahoval překlad příslušné evropské normy.</p> <p>Alternativním řešením by mohlo být i zajištění publikace příslušné evropské normy standardním způsobem v rámci soustavy ČSN.</p>	<p>norem do soustavy Českých technických norem.</p> <p>Vydání prováděcího právního předpisu, který by byl obsahově totožný s evropskou normou EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), by bylo podle názoru předkladatele nadbytečné.</p> <p>Odůvodnění § 5 ve zvláštní části důvodové zprávy bude doplněno o následující formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky na přístupnost internetových stránek bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.</p> <p>Odůvodnění § 6 ve zvláštní části důvodové zprávy bude doplněno o tuto formulaci: „Úřední překlad do českého jazyka normy EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) a následně vydaných a platných harmonizovaných norem nebo prováděcích aktů Evropské komise obsahujících technické specifikace splňující požadavky na přístupnost mobilních aplikací bude zveřejněn na internetových stránkách Ministerstva vnitra a zároveň bude k dispozici k nahlédnutí v úředních hodinách Ministerstva vnitra.“.</p>
	<p>11.4 <u>K § 7 odst. 1</u></p> <p>Domníváme se, že návrh zákona specifikuje nepřiměřenou zátěž mnohem vágněji než bod 39) recitálu směrnice 2016/2106.</p> <p><i>Navrhované řešení</i></p>	<p>Připomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné, aby byla do navrhovaného ustanovení přejímána část bodu 39 recitálu směrnice, neboť obsah uvedeného bodu nepředstavuje normativní text, který by byl pro členské státy závazný. Bod 39 recitálu</p>

	<p>Navrhujeme doplnit § 7 odst. 1 o následující dvě věty:</p> <p>„Výjimky z povinnosti splnit požadavky na přístupnost uplatněné z důvodu nepřiměřené zátěže, kterou představují, by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné ke snížení této zátěže v souvislosti s dotčeným obsahem v každém jednotlivém případě. Opatřeními, která by způsobila nepřiměřenou zátěž, by se měla rozumět opatření, která by na povinný subjekt kladla nadměrnou organizační nebo finanční zátěž nebo by narušovala schopnost subjektu plnit jeho poslání nebo zveřejnit informace, které jsou pro jeho úkoly a služby nezbytné nebo relevantní.“</p>	<p>směrnice lze pokládat za bližší odůvodnění čl. 5 směrnice, tak jako v českém právním prostředí zvláštní část důvodové zprávy konkretizuje obsah jednotlivých ustanovení daného právního předpisu.</p> <p>Podstatná část bodu 39 recitálu směrnice je navíc obsažena ve zvláštní části důvodové zprávy k navrhovanému zákonu, což předkladatel považuje za dostačující.</p>
	<p>11.5 <u>K § 7 odst. 3</u></p> <p>Nedomníváme se, že relevantním ukazatelem pro hodnocení míry nepřiměřené zátěže pro povinný subjekt může být posuzování přínosu pro osoby se zdravotním postižením, zejména ne četnost a doba využití konkrétní webové stránky nebo mobilní aplikace. Tento parametr je nezjistitelný, zvláště pokud webová stránka nebo mobilní aplikace není pro osoby se zdravotním postižením přístupná.</p> <p>Za přípustné považujeme hodnocení nepřiměřené zátěže s ohledem na poměr nákladů na zpřístupnění k celkovým nákladům na vývoj a provoz webových stránek nebo mobilních aplikací.</p> <p><i>Navrhované řešení</i> § 7 odst. 3 písm. b) zní: „poměr odhadovaných nákladů zpřístupnění dle § 4 až 6 zákona k celkovým nákladům na vývoj a provoz webových stránek nebo mobilních aplikací.“</p>	<p>Přípomínka byla změněna na doporučující.</p> <p>Předkladatelem navrhované ustanovení respektuje znění čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice. Z tohoto důvodu nepovažuje předkladatel přeformulování daného ustanovení za vhodné.</p>
	<p>11.6 <u>K § 8 písm. c)</u></p> <p>Domníváme se, že v případě, kdy bude prohlášení o přístupnosti obsahovat informaci o nepřístupnosti určitého obsahu webových stránek nebo mobilní aplikace z důvodu nepřiměřených nákladů, měl by mít povinný subjekt povinnost vždy umožnit náhradní řešení, nemělo by se jednat pouze o možnost takového řešení.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Dotčené ustanovení se má vztahovat na veškeré důvody, které mohou zapříčinit, že internetovou stránku nebo mobilní aplikaci, popřípadě jejich část, nelze zpřístupnit. Podle názoru předkladatele by měla být zachována obecnost navrhovaného ustanovení, které by zároveň mělo být vykládáno</p>

	<p><i>Odůvodnění</i> Zde máme na mysli např. situaci, kdyby vysoká škola nebyla schopna zpřístupnit veškeré na webových stránkách publikované odborné studijní materiály z důvodu nepřiměřených nákladů, musí vždy existovat náhradní řešení, kdy např. potřebné materiály na vyžádání studentovi zpřístupní středisko pro studenty se specifickými potřebami.</p> <p><i>Návrh řešení</i> Navrhujeme v § 8 bod c) nahradit „a případné náhradní řešení“ za „a náhradní řešení“.</p>	<p>tak, že náhradní řešení by mělo být obsahem prohlášení o přístupnosti vždy, přichází-li v úvahu. Nelze totiž vyloučit, že v některých případech nezpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace nebude možné přistoupit ani k náhradnímu řešení. Je však třeba zdůraznit, že takové řešení by nemělo být konečné a povinný subjekt by se měl i nadále pokoušet o možnost zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace (například po uplynutí určitého časového období se může finanční situace povinného subjektu, která dříve neumožnila zpřístupnění internetové stránky nebo mobilní aplikace, zlepšit, což bude mít za následek zpřístupnění jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace).</p>
	<p>11.7 <u>K § 8 písm. d) a e)</u></p> <p>Zákon neupravuje přesná pravidla (postupy a lhůty) pro proceduru dle těchto ustanovení.</p> <p>Navrhujeme, aby zákon explicitně stanovil pravidla pro oznámení dle těchto ustanovení (včetně lhůt pro vyřízení), nebo alespoň odkázal na příslušná ustanovení správního řádu.</p>	<p>Vysvětleno.</p> <p>Předkladatel nepovažuje za vhodné konstruovat pro potřeby mechanismu zpětné vazby, respektive pro prosazování práva s cílem zajistit soulad se směrnicí nový institut (proceduru), a zatěžovat tak povinné subjekty jeho znalostí, nabízí-li vnitrostátní právo již nyní adekvátní prostředky. Stěžejním je institut petice ve smyslu zákona č. 85/1990 Sb., o právu petičním, který stanoví, že každý má právo sám nebo společně s jinými obracet se na orgány veřejné moci se žádostmi, návrhy a stížnostmi ve věcech veřejného nebo jiného společného zájmu, které patří do působnosti těchto orgánů. Ustanovení § 5 zákona č. 85/1990 Sb. pak stanoví způsob podání a vyřízení takové petice. Dále lze využít institutu podnětu ke kontrole podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nebo se ve smyslu § 21c odst. 1 písm. a) zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, obrátit na veřejného</p>

		<p>ochránce práv. Vyloučen není ani postup podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád). Možnost takového postupu však není možné uvést jinde než v důvodové zprávě, neboť explicitní uvedení v navrhovaném zákoně, například cestou kazuističtějšího pojetí obsahu informace podle písmene d) typu „d) informaci, že osoba se v případě, že se domnívá, že internetové stránky nebo mobilní aplikace povinného subjektu nespĺňují požadavky podle § 4 až 6, může podat povinnému subjektu stížnost podle zákona o právu petičním, podnět ke kontrole nebo se může obrátit na veřejného ochránce práv podle zákona o veřejném ochránci práv.“ nelze pro jeho zjevně nenormativní povahu akceptovat.</p> <p>V důvodové zprávě bude rovněž zmíněn zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a to včetně uvedení příslušných ustanovení tohoto zákona.</p>
	<p>11.8 <u>K § 8 písm. d)</u></p> <p>Dále v zákonu postrádáme možnost zpochybnění tvrzené nepřiměřené zátěže. Jsme přesvědčeni, že uživatel má mít právo zpochybnit a v případě nesouhlasu povinného subjektu nechat přezkoumat tvrzení, že určitá webová stránka nebo mobilní aplikace nebo její část nebyla zpřístupněna z důvodu nepřiměřené zátěže.</p> <p><i>Navrhované řešení</i> § 8 bod d) zní takto: „d) informaci, kam se může osoba obrátit v případě, že se domnívá, že jím spravované internetové stránky nebo mobilní aplikace nespĺňují požadavky podle § 4 až 6 nebo že důvod dle § 8 písm. c) je neopodstatněný a“.</p>	<p>Akceptováno.</p>

